

Kramar je za trenutek osupnil, nato je segel po palici in začel nabijati po županu. Andraž je bil majhen in suh, izmuznil se mu je iz rok in zbežal po vasi.

»Tat, tat!« se je drl kramar za njim.

Koj so jo ubrali ljudje za beguncem, prvi je bil kramar, za njim so tekli policaji, potem dolga vrsta ljudi, celo sodnika in pisarjev ni manjkalo, da bi tatu na mestu obsodili, ko bi ga ujeli. Župan Andraž je tiščal v roki svoje naočnike, mahal je z rokami in kaj urno prestavljal drobne noge. Bežal je po beli cesti, nato čez travnik in po stezi med skale. Zdelo se mu je ves čas, da sliši tik za seboj sopihanje treh debelih policajev, plezal je ko verveca in ko je prišel do vrha, je poskočil na zemljo in zaklical:

»Hvala Bogu! Hitro zamašimo jamo!«

Ljudje, ki so ga čakali, so koj vedeli, da se je moralo zgoditi nekaj hudega. Nametali so v jamo velikih skal in zemlje, da je bila v trenutku zamašena. Potem je pa stopil župan na najvišjo skalo ter spregovoril:

»Hudi zmaj se je prebudil, grozna zver, kakor je še ni videl svet, bljuje ogenj, podira drevje. Komaj sem mu ušel. Zato je prav, da smo mu zaprli pot na našo prelepo zemljo. Toda dobil sem, kar sem iskal in česar vidva, Kodravec in Potegon, nista našla, namreč svoje naočnike.«

Ljudje so se razveselili, župan je pa vzel naočnike, ko jih je pa natančneje pogledal, je videl, da tudi to pot niso pravi. Osupel se je ozrl po ljudeh in po jami, nato je polglasno zamrmral, da bodo za nekaj časa že dobri. Nataknil jih je in počasi odšel proti vasi. Skušal je stopati resno in samozavestno, pa se je ves čas spotikal in malo je manjkalo, da ni omahnil po tleh.

Drugo jutro so pa Poljanci nenadoma ugledali pastirja. Stopal je skozi vas in gnal čredo krav, lepe živine, da so se širile oči vsakemu, ki jo je videl. Pred županovo hišo se je čreda ustavila in pastir je poklical gospodarja in dejal:

»Naočnike sem vam prinesel.«

Župan se je začudil: glej, bili so pravi, prav tisti, ki so mu bili padli v jamo.

»In od kod ti živina?«

»Eh,« se je zvito nasmejal pastir, »tam spodaj jo vsakomur ponujajo, za cekin je naprodaj cela čreda. Kaj hočete, naočnike sem našel koj spodaj pod skalami, no, potem sem se odpravil dalje in sem dva dni mešetaril. Dobra kupčija, pošteni ljudje. Drug z drugim smo bili zadovoljni. Le pot je bila težka, nekaj potres je bil zamašil jamo, da skoraj nisem mogel nazaj. Le s težavo sem se preril.«

In pastir je udaril z bičem, krave so zamukale in odšli so skozi vas in nihče več jih ni videl.

Pač je marsikateri Poljanec skrivoma še splezal v jamo in mošjno cekinov je vzel s seboj, da bi napravil dobro kupčijo, pa nobeden ni prišel do dna. Vsakdo se je prestrašil slabe poti, poleg tega se je bal, če ga le ne čaka spodaj sam bognasvaruj...

Koliko si star

Napiši številko meseca, v katerem si rojen. Pomnoži to število z dve, prištej pet, pomnoži s petdeset in nato prištej svojo starost. Sedaj prištej še sto, petnajst in odštej tri sto pet in šestdeset.

V rezultatu, ki ga dobiš, ti povesta desni številki starost, levi (oziroma leva) pa mesec rojstva. Poskusite, a pravilno računajte!

Kdor se prvič zmoti, naj se drugič loti!